

РЕШЕНИЕ

№ 2270

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8420** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Булгарплод - София“ АД, чрез Изпълнителния Директор Р. Ч. с адрес за кореспонденция: [населено място], Индустриална Зона „О.“, ул. 3020, № 34 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22222521004450-091-001/05.05.2022 г., потвърден с Решение № 1173/27.07.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че органите по приходите не са съобразили установените в чл. 2 и чл. 3 от ДОПК, принципи на законност и обективност при установяването на публичните задължения. Според оспорващия, ревизиращият екип е приел, че е следвало да бъде извършена корекция по реда на чл. 79 от ЗДДС, защото не са представени доказателства, че процесните материали са подлежали на брак и унищожаване и/или представляват липса, установена при инвентаризация, както и че са били запръстени. Твърди се, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 80. ал. 1, т. 4. б. „а” от ЗДДС, съгласно която корекции по чл. 79 не се извършват за различни от недвижими имоти стоки или услуги, ако са изминали 5 години, считано от началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит. Т.е. в случая изобщо не стои въпросът за изтичане срокът на годност на материалните запаси или за изискванията за бракуване на стоки. Ревизираното лице е представило документи за закупуването на тези

материали, което е било надлежно отразено в счетоводството му.

Жалбоподателят сочи, че е обезценил 476 241,892 кг. (476.242 т.) фуражни смеси и 4 028 146,865 кг. (4 028.15 т.) зърно и хранителните добавки. Същите са били съхранявани в 4 метални силози и 10 монолити, с обща вместимост 10 000 т. Към 31.05.2020 г. дружеството е имало налични материали на стойност 3 003 475.54 лв., продукцията за 3 153 452,10 лв. и стоки за 150 883,23 лв. Не са налице данни процесите СМЗ, налични по оборотна ведомост да са продадени в предходни данъчни периоди. Във връзка с констатираните липси на СМЗ от органите по приходите, оспорващият е представил издадени протоколи за брак от извършени инвентаризации, отразени в дневник за продажби за м. 09.2020 г. Общата стойност на бракуваните с протоколите СМЗ е 3 494 141,10 лв., а начисленият от дружеството ДДС е в размер на 98 828,23 лв. За останалата липса на СМЗ са приложени документи, че са обезценени и продадени на „Форест Клъб“ ЕООД за 8 678.27 лв. с ДДС. Според жалбоподателя, ревизиращите органи неправилно са приели, че биомасата - предмет на доставката към „Форест Клъб“ ЕООД, не е реално доставена, т.е. издадената фактура и кредитно известие не отразяват реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, респективно не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от с.з. и не е налице основание за начисляване на ДДС по смисъла на чл. 86 от с.з. Незаконосъобразно органите по приходите на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС са приели, че дружеството е следвало да начисли данък за липсващите стоки. В тази връзка не са признати разходите за обезценка и е начислен ДДС в размер на 344 232,74 лв. за данъчен период м. 01.2020 г. Според жалбоподателя в ЗДДС няма основания за начисляване на ДДС и непризнаване на разходи от обезценка. При продажбата е начислен данъка и реалността на доставката не би следвало да се изследва. Нито в РА, мито в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ са изложени аргументи, че извършената обезценка не е в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

По отношение на бракуването през м. 09.2020 г., с Протокол № 525/04.09.2020 г., на материали - трици, рибено брашно и продукции - фуражни смеси на обща стойност 4 831,40 лв., е това число ДДС в размер на 805,23 лв. и извършената преди това, през м. 01.2020 г. дружеството е осчетоводена обезценка на същите в размер на 321 709,28 лв., жалбоподателят твърди, че органите по приходите са подхождали формално, прилагайки чл. 79, ал. 1 от ЗДДС. Направената обезценка на СМЗ не е призната през м. 09.2020 г. и е начислен ДДС в размер на 64 341,86 лв. върху данъчна основа в размер на 321 709.28 лв. Инвокирани са доводи, че през 2018 г. дружеството е спряло производството на фуражни смеси във фуражен завод [населено място], поради това, че при направените лабораторни анализи на вече закупените зърнени култури и компоненти за влагане при производство на фуражни смеси, е установено, че те не отговарят на изискванията за съдържанието на животински протеини в тях. В тази връзка е взето решение, независимо от наличните количества зърнени култури и компоненти за фуражни смеси, да бъдат закупувани готови фуражни смеси от фирми с доказан сертификат за качество. След изтичането на срока на годност на тези СМЗ, съвсем естествено е било да се бракуват.

Поради липсата на нормативно регулиране при определянето на срока на годност на различните видове стоки, жалбоподателят твърди, че е създал собствен фирмен стандарт за срока на годност на закупуваните от него стоки, съобразен с нормативната уредба и по-специално по чл. 28, ат. 3, т. 3 от ЗКПО. Документите от производителя, касаещи дата на производство, срок на годност и други не са нито първични, пито

вторични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството. Първични счетоводни документи в случая представляват протоколите за брак, т.е. документите - носители на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Тези протоколи се съхраняват и са представени на ревизиращите органи. В тази връзка жалбоподателят счита, че за него е налице изключението от правилото по чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, приложимо на основание чл. 80. ал. 2. т. 5 ЗДДС. Счита, че е налице документално доказана връзка между бракуваното количество и изписаните материални запаси. Спорът е отново, относно осчетоводената обезценка на тези запаси през м. 01.2020 г. в размер на 321 709,28 лв.

По отношение на извършената продажба през м. 09.2020 г. на 628,085 тона продукти - пилешки дробчета, сърца, бутчета, цяло пиле и др. на „Сторко Трейд Енд Дистрикюшън“ ЕООД, жалбоподателят твърди, че в ЗДДС липсва забрана за продажба на стоки под цената им на придобиване, поради което абсолютно незаконосъобразно на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС не е призната загуба от продажби на продукции и е начислен допълнителен ДДС. В случая е доказано, че жалбоподателят е притежавал продадените стоки към момента на прехвърлянето на собствеността им, същите са били налични при него, превозени са с транспорт на купувача и за същите е заплатена договорената цена, поради което безспорно е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. В тази връзка не е налице и основание за увеличение на финансовия резултат с установената разлика между себестойността и продажната цена на пилешки продукти на основание чл. 28, ал.2 и ал. 4 от ЗКПО.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат К., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски. Представени са допълнителни аргументи в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт В. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни доводи са изложени в писмен вид.

По допустимостта на жалбата: Жалбата срещу РА е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22222521004450-020-001 от 03.08.2021 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22222521004450-020-002 от 16.11.2021 г., издадени от С. Н. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП, [населено място], е възложено извършването на

ревизия на „Булгарплод-София“ АД за определяне на задълженията на дружеството по Закона за корпоративно подоходно облагане (ЗКПО) за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. и по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за отделните данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 01.12.2020 г.

В хода на производството са извършени процесуални действия и са събрани писмени доказателства.

Извършени са насрещни проверки на юридически и физически лица, изискани са документи и обяснения и са приложени документи, събрани в хода на извършени на дружеството предходни проверки.

Установено е, че дружеството е отчело разходи във връзка с отписване на материали в размер на 550 073,39 лв. през 2018 г. и в размер на 953 553,32 лв. през 2020 г. Като причина за това е посочено, че е изтекла петгодишната давност. Съгласно представени обяснения, в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, е декларирал, че материалите са унищожени чрез запръстяване, но документи за това не са представени. Изписването на стоково-материалните запаси ставало по средно-претеглена стойност. От ревизираното лице са изискани документи, удостоверяващи унищожаването на бракуваните и отписани продукция, материали и стоки през 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Представена е единствено справка, в която обаче не е налице информация за датата на производство на материалите, за да се определи кога е изтекъл срокът им на годност. Не е представено, предписание за унищожаване, транспортни документи за извеждане от мястото на съхранение, [населено място] - фуражен завод до мястото на унищожаване. Липсват данни за съставени първични счетоводни документи със съдържание, посочено в чл. 7, ал. 2 от Закона за счетоводството (ЗСч). При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че е следвало да бъде извършена корекция по реда на чл. 79 от ЗДДС, тъй като не са представени доказателства, че процесите материали са подлежали на брак и унищожаване и/ или представляват липса, установена при инвентаризация. Предвид изложеното, за данъчен период м.12.2018 г. е начислен ДДС в размер на 99 507,87 лв., върху данъчна основа в размер на 497 529,34 лв. и за данъчен период м, 01.2020 г. - в размер на 190 710,66 лв., върху данъчна основа в размер на 953 553,32 лв.

По-нататък е в хода на ревизията е констатирано, че през м. 01.2020 г., съгласно протокол № 1/31.01.2020 г. е извършена обезценка на материали - зърно за производство на фураж, фуражни и хранителни добавки и продукция - фуражни смески, на обща стойност 2 042 872,96 лв. Количеството на обезценените фуражни смески е 476 241,892 кг. (476,242 т.), а на зърното и хранителните добавки е 4 028 146,865 кг. (4 028,15 т.). Същите, съгласно приложени писмени обяснения, са съхранявани в 4 метални силози и 10 монолити, с обща вместимост 10 000 т. В същото време органите по приходите са констатирани, че от 2018 г. ревизираното лице започва да изхранва пилета и кокошки с готови смески, закупвани от „Сторко Трейд Енд Дистрибушън“ ЕООД. Съгласно представените в хода на проверката за установяване на факти и обстоятелства фактури, „Булгарплод-София“ АД е закупувало смеските в насипно състояние, което предполага, че са съхранявани в силозите, находящи се в [населено място]. При това положение, органите по приходите са заключили, че силозите са недостатъчни за съхранение на обезценената продукция и материали, още повече, че съхранението на всеки отделен вид фуражни смески, зърно, фуражи и хранителни добавки следва да става в отделен силос.

Посочили са, че ако действително „Булгарплод-София“ АД е разполагало с декларираните от него стоково-материални запаси (СМЗ) не е било необходимо да закупува готови фуражни смеси от „Сторко Трейд Енд Дистрибушън“ ЕООД, с които да изхранва птиците, тъй като това би било лишено от икономическа логика. Изтъкнали са, че в хода на предходно контролно производство, са извършени инвентаризации на стопанисваните от дружеството обекти, находящи се в [населено място] и [населено място] и са установени липси на СМЗ. Съгласно приложените счетоводни регистри към 31.05.2020 г., „Булгарплод-София“ АД има налични материали в размер на 3 003 475,54 лв., продукцията за 3 153 452,10 лв. и стоки за 150 883,23 лв. Едновременно с това, в складовите помещения и хладилните камери не се съхраняват материали, продукцията и стоки, негова собственост. Не са налице данни процесите СМЗ, налични по оборотна ведомост да са продадени в предходни данъчни периоди. Във връзка с така констатираните липси на СМЗ и посочено, че дружеството е издало протоколи за брак от извършени инвентаризации, отразени в дневник за продажби за м. 09.2020 г. Общият размер на стойността на бракуваните с протоколите СМЗ са за 3 494 141,10 лв., а начисленият от дружеството ДДС е в размер на 98 828,23 лв. За останалата липса на СМЗ са приложени документи, че са обезценени и продадени на „Форест Клъб“ ЕООД за 8 678,27 лв. с ДДС. Издадена е фактура № 2813/04.09.2020 г. с данъчна основа в размер на 7 231,89 лв. и начислен ДДС в размер на 1 446,38 лв. Към фактурата е издадено и кредитно известие № 2814/08.09.2020 г. с данъчна основа 4 026,17 лв. и ДДС 805,23 лв. С цел установяване реалността на така описаната сделка са извършени редица процесуални действия. Органите по приходите са приели, че биомасата - предмет на доставка по фактура № 2815/04.09.2020 г. и кредитно известие №2814/08.09.2020 г. не отразяват реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, респективно не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от с.з. и не е налице основание за начисляване на ДДС по смисъла на чл. 86 от с.з. Въпреки това е посочено, че на основание чл. 85 от ЗДДС, данъкът е изискуем от всяко лице, което го посочи във фактурата й/или известието по чл. 112, а на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, ревизираното лице е следвало да начисли данък за липсващите стоки. С оглед изложеното органите по приходите не са признали разходите за обезценка и са начислили ДДС в размер на 344 232,74 лв. за данъчен период м. 01.2020 г. при данъчна основа в размер на 1 721 163,68 лв. (обезценка на материалите 1 789 458,72 лв. минус обезценка на бракуваните материали в размер на 68 295,04 лв.). През м. 09.2020 г., с Протокол № 525/04.09.2020 г., дружеството е бракувало материали - трици, рибено брашно и продукцията - фуражни смеси на обща стойност 4 831,40 лв., в това число ДДС в размер на 805,23 лв.. като преди това, през м. 01.2020 г. е осчетоводило обезценка на същите, но в размер на 321 709,28 лв. При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че не е спазена разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Посочено е, че при начисляване на ДДС за бракувани материали и продукцията не е извършена корекция на ползвания за тях данъчен кредит. Поради това и на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, не е призната обезценката на СМЗ през м. 09.2020 г. и е начислен ДДС в

размер на 64 341,86 лв., върху данъчна основа в размер на 321 709,28 лв. Предвид гореизложеното и на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, е начислен ДДС, както следва: в размер на 99 505,87 лв. за м. 12.2018 г., в размер на 534 943,34 лв. за м. 01.2020 г. и в размер на 606 381,20 лв. за м. 09.2020 г.

Органите по приходите са установили, че през м. 09.2020 г. е извършена продажба на 628,085 т. продукция - пилешки дробчета, сърца, бутчета, цяло пиле и др., на „Сторко Трейд Енд Дистрибушън“ ЕООД. за което е издадена фактура № 2811/03.09.2020 г. с данъчна основа в размер на 94 212,47 лв. и начислен ДДС в размер на 18 842,55 лв. За продадената продукция, дружеството с изписало себестойност за 2 804 409,47 лв., като осчетоводяванията са направени по дебит сметка 701-Приходи от продажба на продукцията срещу кредит сметка 303-Продукция. След анализ на събраната информация, ревизиращите са приели, че спорната фактура не отразява реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради липса на доказателства за извеждане на продукцията от хладилните камери на дружеството и неустановени наличности на СМЗ. Изтъкнато е, че след покупката на пилешките продукти „Сторко Трейд Енд Дистрибушън“ ЕООД ги е бракувал, тъй като подлежали на унищожаване. Не е изяснено обаче къде са съхранявани стоките до тяхното бракуване, нито са налице данни къде са унищожени. Според органите по приходите не е логично, че ревизираното лице не е бракувало пилешките продукти с изтекъл срок на годност при извършена от него инвентаризация по Заповед № 15/01.09.2020 г., нито е извършило обезценка на продадената продукция, съответно не е отчетло разходи за обезценка. Подчертано е, че при извършена от органите по приходите инвентаризация на складовите помещения на „Булгарплод-София“ АД през м. 09.2020 г., наличието на такива стоки не е установено. С оглед изложеното и на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, не е призната загуба от продажби на продукцията и е начислен ДДС 542 039,34 лв. върху данъчна основа в размер на 2 710 196,70 лв. Въз основа на установените факти и обстоятелства, в частта по прилагането на ЗДДС и на основание чл. 28, ал. 2 и ал. 4 от ЗКПО, е преобразуван счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество за 2018 г. и 2020 г. в посока увеличение с отчетените разходи от липси и брак на СМЗ и с начисления ДДС във връзка с описаните по-горе доставки. Установено е също така, че дружеството е допуснало техническа грешка при отразяване на разходите за брак и начисления ДДС в съответните протоколи през м. 09.2020 г. (с 5,45 лв. по-малко са осчетоводените разходи от посочените в протоколите).

„Булгарплод-София“ АД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. с деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна загуба в размер на 5 634 491,19 лв. и данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 3 287 734,97 лв. След преобразуване в увеличение с 597 035,20 лв. и в намаление с 200 929,78 лв. (приспадане на данъчна загуба), е определен данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 2 891 629,55 лв. За 2020 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна загуба в размер на 1 141 173,10 лв. и данъчен финансов резултат данъчна загуба 534 367,43 лв. След преобразуване в увеличение с 6 847 953,03 лв. и в намаление с 2 141 448,31 лв. (приспадане на данъчна загуба), е

определен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 4 172 137,29 лв. и корпоративен данък в размер на 417 213,73 лв.

Резултатите от ревизията са отразени в съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р22222521004450-092-001 от 31.03.2022 г., срещу който не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р-22222521004450-091-001 от 05.05.2022 г., от началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С процесния РА за жалбоподателя са определени допълнителни задължения за корпоративен данък (КД) за 2020 г. в размер на 417 213,73лв. и начислени лихви за забава в размер на 35 813,71 лв. и допълнителни задължения за ДДС за отделните данъчни периоди м. 12.2018 г., м. 01.2020 г. и м. 09.2020 г., в размер на 1 240 830,39 лв. и начислени лихви за забава в размер на 259 874,06 лв. Извършено е преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2018 г., довело до намаляване на данъчната загуба от 3 287 734,97 лв. до 2 891 629,55 лв.

При оспорването по административен ред, горестоящият орган е възприел е възприел, направените от органите по приходите изводи, поради което е потвърдил оспорения РА.

По делото беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Вещото лице е прегледало и анализирано събраните в хода на ревизионното производство документи. Като приложения към заключението от експерта са представени граждански договори и сметки за изплатени суми. Съдът намира заключението за мотивирано, компетентно и съответстващо на останалите, събрани доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

II. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

1. По установените задълженията по ЗДДС, касаещи отчетените разходи във връзка с отписване на материали в размер на 550 073,39 лв. през 2018 г. и в размер на 953 553,32 лв. през 2020 г.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с тезата на оспорващия, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 80. ал. 1, т. 4. б. „а“ от ЗДДС, съгласно която корекции по чл. 79 не се извършват за различни от недвижими имоти стоки или услуги, ако са изминали 5 години, считано от началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит.

Основния спорен въпрос в случая е дали процесните стоково-материални запаси (СМЗ) изобщо са били придобити от „Булгарплод-София“ АД в петгодишен период преди посочените два данъчни периода.

В приетото писмено заключение вещото лице посочва, че отписаните през през 2018 г. стоки представляват хранителни добавки: холин хлорид, метионин, сол, лизин, оптизим, стартер, дикалциев, нойбавит, туиноксид, владитур, ВРП 1, призмазин и фармастин. Според приложимите счетоводни стандарти същите представляват материали, а тези отписани през 2020 г. представляват медикаменти, амбалажни материали и материали. Направено

е проследяване на движението на наличните медикаменти от 2015 до 2020 г. по системата Fi-Fo (по време на проведеното по делото открито заседание на 27.09.2023 г. вещото лице даде подробни пояснения относно методите FiFo, LiFo и FeFo. Т. пояснение се съдържа и в допълнителното заключение). Вещото лице е направило анализ на предоставените документи и справки по делото, както и на допълнително предоставените му от „Булгарплод – София“ АД, използвайки метода FiFo. Посочените общо количества на СМЗ (хлорин хлорид, метионин, сол, лизин, оптизим, стартер, дикалциев фосват, нойбавит СС-60сух, туиноксид, владитур, ВРП 1, призмазин и фармастин) в размер на 206 011,33 кг са били налични според счетоводните записвания на "Булгарплод - София" АД към 31.12.2013 г., съответно през към 31.12.2015 г. Анализът е направен по предоставени счетоводни справки, без да са налични фактурите за закупуването им и без да е направена насрещна проверка на контрагентите доставили процесните СМЗ. При изписване на процесните СМЗ не е спазен принципа на Fi-Fo (Н. 2). В допълнителното заключение е направен повторен анализ, чрез използването на метода LiFo, като резултатът е почти същият. По метода FeFo не са правени изчисления, поради липса на информация за партидните номера на документите, както при заприходяването им, така и при изписването им. Според експерта за всеки един от изброените отделни продукти е изминало различно време от придобиването им.

Във връзка със зададени писмено въпроси от пълномощника на ответника, вещото лице е отговорило отново писмено, посочвайки, че в счетоводните регистри на „Булгарплод София“ АД към 01.01.2013 г. са направени записи на процесните СМЗ: - начално салдо количество в кг. и/или брой; - начално салдо в лева - обща стойност на наличните количества за всеки един продукт; - среднопретеглена цена. По делото са представени извлечения от с/ка 302 „материали“ на „Булгарплод София“ АД. Не е известно с какви партидни номера са наличните количества към 01.01.2013 г. и към 01.01.2015 г. В представените счетоводни справки на Дневник на с/ка 302 „материали“ за период от 2013 до 2018 г., съответно от 2015 г. до 2020 г. са посочени номер на фактура и дата. Описаните фактури не са налични по делото. Независимо, че са посочени номера на фактури, не е възможно да се направи проследяване на СМЗ по партиден номер. От счетоводните регистри е възможно да се проследи само общото количество на отделните медикаменти. По делото не е представена справка от складовата програма на „Булгарплод София“ АД.

Във връзка с твърдяното унищожаване на процесните СМЗ, с общо тегло 206 011,330 кг., на обща стойност съответно от 550 073,39 лева и от 953 553,32 лева, от жалбоподателя са наведени твърдения, че същите са били заприжстени (заровени и покрити с пръст). Не е посочено и установено точно място където е извършено заприжстяването. Не са представени други документи относно извършеното заприжстяване и какви действия са били извършени по време на заприжстяването.

Едва в хода на изготвяне на заключението на вещото лице са били представени Спецификация № [ЕГН]/31.12.2018 г. и Справка от 31.12.2018 г., касаещи заприжстяването на СМЗ през 2018 г. По отношение на СМЗ, за които

се твърди, че са унищожени през 2020 г. на експерта са представени протоколи № 521 от 02.09.2020 г., № 522 от 02.09.2020 г. и № 524 от 04.09.2020 г. към Заповед № 15 от 01.09.2020 г.

Настоящият съдебен състав не може да приеме релевираните от жалбоподателя доводи, че в случая е без значение, дали процесните СМЗ са били унищожени или не, доколкото е приложима разпоредбата на чл. 80. ал. 1, т. 4. б. „а” от ЗДДС, съгласно която корекции по чл. 79 не се извършват за различни от недвижими имоти стоки или услуги, ако са изминали 5 години, считано от началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит. Цитираната норма би била приложима само ако ревизираното лице е установило с гарантирана сигурност, че е придобило преди повече от 5 години и притежавало непрекъснато в продължение на 5 години стоките, за които е упражнило право на приспадане на данъчен кредит и за които се твърди, че са унищожени. Придобиването и наличието на такива стоки в случая е установено само по счетоводни данни, без представянето на каквито и да е първични счетоводни документи в тази връзка. Не е възможно жалбоподателят да не е запазил дори частично фактури, приемателно-предавателно протоколи, товарителници и т.н., доказващи закупуването им. Поради липсата на складова програма не би могло да се прецени кога, къде и как същите са били съхранявани през 5-годишния период. По отношение на твърдяното унищожаване чрез запръстяване, съдът не дава вяра на представените на вещото лице документи в тази връзка (спецификация, справка, протоколи и заповеди – подробно описани с номера по-горе). Същите представляват частни документи и представянето им едва в хода на съдебното производство, сочи, че са съставени за установяване на благоприятни за жалбоподателя обстоятелства. В тази връзка не може да се приеме, че изобщо е извършено унищожаване чрез запръстяване на тези стоки. Не е възможно жалбоподателят да не разполага с никакви данни относно това от кого са превозени тези стоки с общо тегло над 200 тона. Това количество може да бъде превозено само със средно големи товарни превозни средства, а за депонирането им, предвид на това, че те са в голямата си част лекарства, ще се изисква специално оборудвано съоръжение и разрешение или най-малкото уведомление на компетентен държавен орган. Изложените обстоятелства, мотивират съда да приеме, че жалбоподателят само фиктивно е придобил процесните СМЗ, упражнил е право на приспадане на данъчен кредит, след което е изготвил фиктивни документи за тяхното унищожаване и съответно отписване.

В светлината на изложените разсъждения и изводи, следва да се приеме, че органите по приходите правилно са начислили ДДС за 2018 г. и 2020 г., в посочените по-горе размери.

2. По отношение на установените задължения по ЗДДС, касаещи обезценка през м. 01.2020 г. съгласно протокол № 1/31.01.2020 г. на материали - зърно за производство на фураж, фуражни и хранителни добавки и продукцията - фуражни смеси, на обща стойност 2 042 872,96 лв.

Процесната обезценката е извършена с Протокол № 1/31.01.2020 г. на 4 504 388,767 кг. фуражни смеси. Записаната стойност на тези стоки преди

обезценката е в размер на 2 050 104,85 лева. С Протокол № 1/31.01.2020 г. е направена обезценка в размер на 2 042 872,96 лева на 22 броя вида фуражни смески. Стойността на фуражните смески след обезценката е в размер на 7 231,53 лева. Обезценяването е осчетоводено, както следва: 1. Сумата в размер на 1 792 880,67 лева в с/ка 302/1 "Основни материали" и с/ка 609 "Други разходи" и 2. Сумата в размер на 257 224,18 лева в с/ка 303/4 "Продукция" и с/ка 609 "Други разходи". Вещото лице е констатирало, че обезценените стоки са продадени с фактура № [ЕГН]/04.09.2020 г. издадена на "Форест Клъб" ЕООД с посочено основание "продажба на биомаса" на стойност в размер на 8 678,27 лева (в т.ч. ДО в размер на 7 231,89 лева и начислено ДДС в размер на 1 446,38 лева).

Според заключението на СИЕ, за обезценка на СМЗ от вида описани в протокол № 1/31.01.2020 г. (зърно за производство на фураж, фуражни и хранителни добавки и продукция - фуражни смески) на обща стойност 2 042 872,96 лева трябва да се изписват (в т.ч. за производство или обезценка) според Н. 2, съгласно който за производство стоково-материалните запаси на производители от областта на земеделието, животновъдството, горското стопанство и полезните изкопаеми, доколкото те се оценяват по нетна реализируема стойност в съответствие с утвърдени счетоводни стандарти или утвърдена практика в тези отрасли. Когато няма условия за прилагане на метода на конкретно определената стойност, препоръчва се да бъде използван "първа входяща – първа изходяща" (FI - FO); за обезценка - В края на отчетния период се прави оценка на нетната реализируема стойност на стоково-материалните запаси, когато отчетната стойност на стоково-материалните запаси е по-висока от нетната реализируема стойност, тя се намалява до размера на нетната реализируема стойност. Намалението се отчита като други текущи разходи. За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализируема стойност. Когато условията, довели до снижаване стойността на стоково-материалните запаси, вече не са налице, предприема се увеличение, което не може да превишава стойността на стоково-материалните запаси, която те са имали преди намалението.

Анализът на събраните доказателства мотивира настоящият съдебен състав да не се съгласи с релевираните от жалбоподателя оплаквания, по следните съображения.

На първо място органите по приходите са приели за безспорно, че жалбоподателят е разполагал със метални силози и монолити с обща вместимост от 10 000 тона. Количеството, което се твърди, че е било обезценено през януари 2020 г. е около 4 500 тона, т.е. дружеството е разполагало с достатъчни като обем съоръжения, където е могъл да съхранява тези фуражи, дори и след като през 2018 г. е спрял да ги използва, по негови твърдения, поради започналото изхранване на животните с готови смески.

На следващо място обаче съдът намира, че основният спорен въпрос е не дали в ЗДДС има основания за начисляване на ДДС при непризнаване на разходи от обезценка, а дали към момента, когато е извършена счетоводно обезценката, жалбоподателят е разполагал реално с тези СМЗ.

От цитираното по-горе заключение на СИЕ следва и правния извод, че

законът не забранява обезценяването на определени стоки и необходимите процедури са разписани подробно в цитирания Н. 2.

От друга страна, жалбоподателят по никакъв начин не опроверга извода на органите по приходите, че в хода на предходно контролно производство, приключило с Протокол № П-22222520059179-073-001 от 19.03.2021 г. са извършени инвентаризации на стопанисваните от дружеството обекти, находящи се в [населено място] и [населено място] и са установени липси на СМЗ. Съгласно приложените счетоводни регистри към 31.05.2020 г., „Булгарплод-София“ АД е имало налични материали в размер на 3 003 475,54 лв., продукцията за 3 153 452,10 лв. и стоки за 150 883,23 лв. Едновременно с това, в складовите помещения и хладилните камери на дружеството не е установено да се съхраняват материали, продукцията и стоки, негова собственост. Органите по приходите не са констатирали данни процесите СМЗ, налични по обратна ведомост да са продадени в предходни данъчни периоди.

Констатираните от органите по приходите обстоятелства, неопровергани в хода на проведеното съдебно производство, мотивират съда да приеме, че към момента, когато процесните СМЗ се твърди, че са обезценени, жалбоподателят не е разполагал с тях реално. Тяхната наличност се установява само по счетоводни данни, които очевидно не са верни. Аргумент в подкрепа на това заключение се открива и във факта, че по делото липсват каквито и да е доказателства, за това, че „Форест Клъб“ ООД ги е придобил реално под формата на биомаса. Няма данни с чий транспорт те са били превозени от базите на „Булгарплод-София“ АД в [населено място]. Представените са товарителници от м.01.2020 и м. 02.2020 г., в които посочено, че превозвача е „Тоно Митако“ ЕООД, а транспортните средства са с рег. номера С., Р., Р., Р., Р., Р., са очевидно с невярно съдържание. При извършената проверка е установено, че тези МПС не са собственост на сочения превозвач. Собственикът на превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е декларирал, че е предоставил същото на друго лице, а не на „Тоно Митако“ ЕООД. Не е без значение и обстоятелството, че товарителниците са съставени близо девет месеца, преди издаването на фактурата, с която е прехвърлена собствеността върху биомасата.

Във връзка с изложеното съдът намира, че жалбата и в тази ѝ част е неоснователна.

3. По отношение на установените задължения във връзка с бракуването през м. 09.2020 г., с Протокол № 525/04.09.2020 т., на материали - трици, рибено брашно и продукти - фуражни смеси на обща стойност 4 831,40 лв., е това число ДДС в размер на 805,23 лв. като преди това, през м. 01.2020 т. дружеството е осчетоводена обезценка на същите, но в размер на 321 709,28 лв.

За процесното бракуване е съставен протокол № 525 от 04.09.2020 г. за 11 вида фуражни смеси на обща стойност в размер на 4 026,17 лева без ДДС (не са посочени причини за бракуването). Според вещото лице е съставен е и мемориален ордер за бракуваните СМЗ. Същият записан в хронологичен опис за период от 01.2020 до 12.2020 г.

Настоящият съдебен състав намира, че същността на този спорен въпрос се

състои не в това, дали жалбоподателят има право да бракува стоки, които вече са ненужни или негодни за употреба. Безспорно е, че закупена стока, за която регистрирано по ЗДДС лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит може да се бракува или да се обезцени. Относно брака трябва да се има предвид разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, според която регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

Според чл. 28, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси. Тази разпоредба не се прилага, когато разходите се дължат на: 1. непреодолима сила; 2. Технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери.

Според изложеното в жалбата в случая бракуването се е наложило, защото процесните продукти са съдържали вещества, които са били забранени за влагане във фуражите, с които се изхранват животните. Това твърдение не беше установено по никакъв начин. Не бяха представени протоколи за лабораторни изследвания, нито предписания на компетентни държавни органи за забрана на ползването на бракуваните СМЗ.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят направи усилия да установи, че бракуваните стоки не са били годни за по-нататъшна употреба, заради изтичане на срока им на годност и за това са били бракувани. Този въпрос остана неизяснен, въпреки положения труд от вещото лице. С цел изясняването му, експертът посочи, че при извършено посещение в счетоводството на "Булгарплод - София" АД е поискано извлечение от складовата програма на "Булгарплод - София" АД за заприходяването, съхранението и отписването на СМЗ, за да може да се установи, кои от тях са придобити най-назад във времето и съответно може да са с изтекъл срок на годност и да не са годни за употреба. Такава информация не е предоставена с твърдението, че "Булгарплод - София" АД не използва складова програма или друга система за отчитане на наличните СМЗ.

„Булгарплод-София“ АД е възприел фирмен стандарт за средно-претеглена стойност на съхраняваните СМЗ. Счетоводния софтуер на дружеството изчислява автоматично средно-претеглена стойност на всички съхранявани СМЗ от даден вид (след въвеждането на новопристигнало количество със съответното тегло и стойност на придобиване).

На вещото лице не е предоставена и поисканата спецификация за отделните СМЗ изготвена от отделните производители. След депозиране на първоначалната експертиза, на дата 26.09.2023 г. на експерта е представена Справка от 18.09.2023 г. с изброени 14 броя артикули с посочен срок на годност в месеци. Справката не е достатъчна за да се определи кога са изтекли сроковете на годност на отделните процесни СМЗ.

Според дадените от експерта допълнителни обяснения, счетоводните

регистри са създадени в програмата "Ажур" с подробно аналитично проследяване с посочени номенклатурни номера. Не са посочени партидни номера на отделните доставки. Разликата между партиден и номенклатурен номер, беше подробно обяснена от вещото лице по време на последното заседание по делото. Липсата на партидни номера при осчетоводяването на отделните видове СМЗ прави невъзможно проследяването и установяването назад във времето кога една партида от даден продукт е била получена в дружеството, съответно кога е изтекъл евентуално срокът ѝ на годност.

Отново както и за стоките, анализирани по-горе в т. 1 и по отношение на бракуваните такива не беше доказано твърдението, че те са запръстени. Няма доказателства за извършено извозване и място на депониране, което насочва отново към извода, че това бракуване е извършено само фиктивно.

Анализът на установените факти отново мотивира съда да приеме, че и в този случай, правилно за „Булгарплод-София“ АД са установени допълнителни задължения на основание чл. 79 от ЗДДС.

4. По отношение на извършената продажба през м. 09.2020 г. на 628,085 т. продукция – пилешки дробчета, сърца, бутчета, цяло пиле и др. на „Сторко Трейд Енд Дистрибушън“ ЕООД, за което е издадена фактура № 2811/03.09.2020 г. с данъчна основа в размер на 94 212,47 лв. и начислен ДДС в размер на 18 842,55 лв., но на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС не е призната загуба от продажби на продукцията и е начислен ДДС 542 039,34 лв. върху данъчна основа в размер на 2 710 196,70 лв.

Процесните СМЗ в размер на 628 085,164 кг. са били с първоначална стойност от 2 804 409,47 лева (без ДДС), същите обезценени със стойност от 2 710 196,70 лева (без ДДС). Остатъчна стойност в размер на 113 055,32 лева (в т.ч. 94 212,77 лева и начислено ДДС в размер на 18 842,55 лева).

Както беше посочено по-горе в т. 3 няма съмнение, че закупена стока, за която регистрирано по ЗДДС лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит може да се бракува или да се обезцени. Както и в предходната точка, така и тук основния спорен момент е дали са били налице законовите предпоставки по чл. 28 от ЗКПО, освобождаващи ревизираното лице, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката, от задължението му по чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, да начисли и да заплати данък в размер на ползвания данъчен кредит.

В случая не е от съществено значение за спора доколко извършената от „Булгарплод-София“ АД продажба е била реална, независимо от факта, че според вещото лице не съществува информация, продадените пилешки продукти как и къде са съхранявани.

ЗДДС не предвижда ограничения стоки, закупени от лице, за които то е ползвало право на приспадане на данъчен кредит да ги продаде на по-ниска цена, като в този случай за него безспорно ще важат разпоредбите на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС.

В тази връзка е важно е да се установи, дали за процесните продукти са били налице основанията за обезценката им, защото безспорно жалбоподателят е ползвал за тях право на приспадане на данъчен кредит.

По делото е представен Протокол за бракуване на материални запаси № 523 от 02.09.2020 г. и Заповед № 15 от 01.09.2020 г., на основание, на която е

извършено тяхното бракуване. Вещото лице не е установило, записан номенклатурен или партиден номер срещу наименованията на пилешките продукти. Освен Протокол за бракуване на материални запаси на пилешки продукти, няма никаква друга информация как е извършена самата инвентаризация и което е по-важно, как са установени фактите по негодност на пилешки продукти. Не са налице протоколи за лабораторни анализи за годността на процесните стоки или протоколи или предписания на компетентен държавен орган (напр. БАБХ), за тяхното задължително бракуване и унищожаване.

При липса на номенклатурни и партидни номера, по които да се установи начина и времето на придобиването на процесните продукти, при липса на информация за това как, къде и при какви условия те са били съхранявани от жалбоподателя, при липса на каквито и да е доказателства, за това, че те са били извън срок на годност и не могло да бъдат ползвани за човешка консумация, при липса на доказателства, за това къде продуктите са били предадени на купувача и с какъв транспорт и до къде са били превозени, съдът не може да се съгласи с релевираните от жалбоподателя доводи, за това, че за процесните пилешки продукти са били налице условията за обезценка. Анализът на изложените факти и обстоятелства, поставят под сериозно съмнение дори това, че към момента на извършването на обезценката, жалбоподателят е разполагал реално с тези стоки, за да може да ги обезцени.

Във връзка с изложеното съдът намира, че и в тази ѝ част жалбата е неоснователна и органите по приходите правилно са начислили допълнителен ДДС върху непризнатата стойност на обезценката.

За пълнота към изложените в т. 1-4 мотиви и с оглед на обективност съдът намира, че следва отговори и на инвокираните от пълномощника на жалбоподателя доводи, изложени в представените писмени бележки и отнасящи се до решение на СЕС по дело № 127/22. Решението е постановено по направено преюдициално запитване за тълкуването на член 185 от Директива 2006/112.

Според направения от СЕС анализ на цитираната норма, същата трябва да се тълкува в смисъл, че бракуването на стока, за която данъчнозадълженото лице е счело, че вече е неизползваема в обичайната му икономическа дейност, последвано от доброволното унищожаване на тази стока, представлява „промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане“ по смисъла на параграф 1 от този член. Такава хипотеза обаче представлява „унищожаване“ по смисъла на параграф 2, първа алинея от посочения член, независимо че става въпрос за доброволно действие, и поради това тази промяна не води до задължение за корекция, стига унищожаването да е надлежно доказано или потвърдено и вече обективно да няма никаква полза от стоката за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице. Надлежно доказаното изхвърляне на дадена стока трябва да бъде приравнено на унищожаването ѝ, стига да води конкретно до необратимото изчезване на стоката.

По-нататък се сочи, че същата норма трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредби на националното право, които предвиждат корекция на

приспаднат ДДС по получени доставки във връзка с придобиването на стока, когато тя е била бракувана, тъй като данъчнозадълженото лице е счело, че вече е неизползваема в обичайната му икономическа дейност, и впоследствие или е била предмет на облагаема с ДДС продажба, или е била унищожена или изхвърлена по начин, който конкретно води до необратимото ѝ изчезване, стига унищожаването да е надлежно доказано или потвърдено и вече обективно да няма никаква полза от стоката за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице.

В разглеждания казус, както беше надлежно установено, чрез направения анализ на събраните доказателства, жалбоподателят въобще не доказва, че към момента, в който се твърди, че са извършени обезценката и бракуването на процесните СМЗ, същият въобще е разполагал с тях, а за самите действия по унищожаването, което се твърди, че е извършено чрез запръстяване не са представени каквито и да е доказателства.

По тази причина, съдът намира, че цитираното решение на СЕС е неотнормимо към разглеждания спор.

5. По отношение на преобразуването на счетоводния финансов резултат за 2018 г. и 2020 г. в посока увеличение с отчетените разходи от липси и брак на СМЗ и с начисления ДДС във връзка с описаните по-горе доставки.

„Булгарплод-София“ АД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. с деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна загуба в размер на 5 634 491,19 лв. и данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 3 287 734,97 лв. След преобразуване в увеличение с 597 035,20 лв. и в намаление с 200 929,78 лв. (приспадане на данъчна загуба), е определен данъчен финансов резултат данъчна загуба в размер на 2 891 629,55 лв.

За 2020 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна загуба в размер на 1 141 173,10 лв. и данъчен финансов резултат данъчна загуба 534 367,43 лв. След преобразуване в увеличение с 6 847 953,03 лв. и в намаление с 2 141 448,31 лв. (приспадане на данъчна загуба), е определен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 4 172 137,29 лв. и корпоративен данък в размер на 417 213,73 лв.

Във връзка с установените факти и обстоятелства, в частта по прилагането на ЗДДС и на основание чл. 28, ал. 2 и ал. 4 от ЗКПО, е преобразуван счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество за 2018 г. и 2020 г. в посока увеличение с отчетените разходи от липси и брак на СМЗ и с начисления ДДС във връзка с описаните по-горе доставки. Установено е също така, че дружеството е допуснало техническа грешка при отразяване на разходите за брак и начисления ДДС в съответните протоколи през м. 09.2020 г. (с 5,45 лв. по-малко са осчетоводените разходи от посочените в протоколите).

Във връзка с направените в т. 1-4 от мотивите на настоящето решение изводи, съдът намира, че основанията за увеличението на финансовия резултат за 2018 г. и 2020 г. са били налице.

За да може разхода по обезценка, съответно бракуване на дадена стока да бъде признато като разход по реда на ЗКПО и съответно да бъде намален финансовия резултат е необходимо, тези счетоводни дейности да отразяват

реални стопански операции.

По силата на чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, с разход (загуба), който не е признат за данъчни цели, се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Съдът по изложените по-горе мотиви, касаещи липса достатъчно безспорни доказателства за извършени разходи по обезценка и бракуване на притежавани от „Булгарплод-София“ АД, че в случая са напълно приложими разпоредбите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от с.з. Съгласно тази норма, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието „документална обоснованост“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО, като по силата на ал. 1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Видно от цитираната разпоредба, не е достатъчно само издаването на първични счетоводни документи, в случая протоколи за бракуване и обезценка и заповеди, а винаги следва да се държи сметка дали същите отразяват вярно документираната стопанска операция.

След като жалбоподателят не може да докаже, че съставените документи, отразяват реално извършени стопански операции, то отчетените във връзка с тях разходи се явяват недоказани с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат за целите на ЗКПО, с недоказаните разходи. Не е възможно, чрез съставяне на фиктивни протоколи за обезценка и бракуване, да се увеличават разходите, защото по този начин ще се получи изкривяване на финансовия резултат в посока отклонение от данъчно облагане по ЗКПО.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника разноски се дължат разноски. Такива са поискани своевременно и следва да бъдат определени по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. - С.“ АД, чрез Изпълнителния Директор Р. Ч. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-2222521004450-091-001/05.05.2022 г., потвърден с Решение № 1173/27.07.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Булгарплод-София“ АД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим,

на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 53 955 (петдесет и три хиляди деветстотин петдесет и пет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.